

Familieviering, zondag 26 juni 2016 – ‘viering twaalfjarigen’

Chiara, Rutger, Marte,

Jullie zijn nu 12 jaar of bijna 12 jaar. Na de zomer gaan jullie naar de middelbare school: Marte naar het Amadeus, Rutger naar het Gerrit Rietveld, Chiara naar Sint Gregorius.

Ik heb de Antoniusgemeenschap gevraagd stil te staan bij dit moment. Dat heeft geleid tot deze invulling van de familieviering.

Jullie hebben het verhaal gehoord van Mozes en het land Kanaän. Mozes leidde het Joodse volk naar een nieuw land; zij twijfelden of zij er wel naar toe zouden trekken, want het was voor hen onbekend én schuilden er naast de beloofde welvaart niet ook veel gevaren?

Jullie hebben geen keuze, met twaalf jaar moet je naar de middelbare. Deze overgang markeert het begin van een nieuwe levensfase. Je lichaam groeit en verandert. Je zet stappen richting volwassenheid.

Ging je tijdens basisschoolperiode op pad onder begeleiding van je ouders, nu moet je steeds meer je weg alleen vinden. Dat begon met de schoolkeuze. Je hebt je afgevraagd: op welke middelbare school voel ik me thuis?

De komende jaren zullen in het teken staan van leren, en van studie- en beroepskeuze. Ook in deze nieuwe fase zullen je ouders je begeleiden. Maar jij zal steeds meer zelf aan het stuur gaan staan.

Je wereld wordt groter. Je komt in nieuwe omgevingen terecht. Wat jij gewoon vindt, vinden anderen misschien helemaal niet gewoon en wat jij vreemd vindt, daar hebben anderen mogelijk helemaal geen moeite mee.

De komende jaren zal een belangrijke vraag voor je zijn: *Wat voor een mens wil ik zijn?*

Wil ik betrouwbaar zijn, standvastig, ben ik moedig, vergevingsgezind? Kan ik dienstbaar zijn? Doe ik wel of niet mee met de groep? Neem ik het voortouw, of wacht ik even af en kijk ik eerst wat en hoe anderen iets doen? Wat zijn mijn goede en minder goede eigenschappen.

Zo leer je over jezelf en over hoe je kunt doen in een bepaalde omgeving. Soms moet je standvastig zijn in je eigen wil, terwijl het op een andere moment juist wijs is rekening te houden met een ander. Soms zal het aardig zijn om vrijgevig te zijn, maar een andere keer moet je juist niet delen met een ander.

Dit betekent dat je jezelf en je omgeving vragen zal stellen. Het zal een zoeken zijn naar: *Wat is waar? Wat is wijs?*

En kinders, ik kan jullie vertellen: dat is het begin van volwassenheid, zo zal het je hele leven gaan. Alle grote mensen hier doen dat ook, het maakt niet uit hoe oud je bent.

Altijd is er die vraag: *Wat is goed? Wat is wijs?*

Voor jullie is het fijn te weten dat je dit allemaal niet zelf en alleen hoeft uit te vinden. Natuurlijk kun je al gebruik maken van wat je thuis van je ouders geleerd hebt, en wat je van alle anderen in je omgeving, je naasten, hebt meegekregen; en ook wat je hier in onze katholieke geloofsgemeenschap hebt gehoord en ervaren.

Beste mensen van de Antoniusgemeenschap en andere aanwezigen,

Vanuit de pastoraatsgroep gaan wij ook voor de leeftijdsgroep van de middelbare school verder met religieuze vorming, en dan gaat het over de vorming van jonge mensen op weg naar de volwassenheid.

Met de jongeren ondernemen we activiteiten die hen helpen bij het ontwikkelen van hun goede eigenschappen, om een goed mens te zijn.

Als activiteiten denken we dan bijvoorbeeld aan betrokkenheid bij het werk van de kleding- en voedselbank, of meelopen met de Stille Omgang in Amsterdam, een keer wadlopen, misschien mee als begeleider van een zieke op een Lourdesreis. Of samen eten en een mooie film kijken. Samen met de jongeren kijken we welke activiteiten hen tot steun kunnen zijn bij hun vorming. Op die manier kunnen zij ervaren op welke wijze het geloof voor hun betekenisvol kan zijn.

Deze drie jonge mensen hebben de afgelopen jaren meegedaan aan de activiteiten van de Antonius-gemeenschap zoals de herdertjesvieringen, kindernevendiensten, het paasspel. Ze hebben zo verhalen uit de bijbel leren kennen. Maar bij de kennismaking met het geloof spelen niet alleen de verhalen uit de bijbel een rol, ook de wijze waarop wij invulling geven aan ons geloof, de beelden in de kerk, de gezangen tijdens de vieringen dat is allemaal van betekenis. Ze helpen je bij de zoektocht die het leven is. Dat is het geloof: een steun in je leven. Dat leer je niet alleen uit een boek, dat moet je doen en ervaren.

Ik hoop dat onze gemeenschap deze jonge mensen mag helpen geloof en hoop en liefde te ervaren.

Marte, Rutger en Chiara,

Wij hopen dat jullie in deze nieuwe fase in jullie leven je eigen mooie en gelukkige weg zult gaan vinden. Onze gemeenschap hier in de Antoniuskerk wil jullie daarbij graag steunen en wij wensen dat het jullie goed zal gaan.